SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ
i RADY DYSCYPLINARNEJ

Z CZYNNOŚCI

ZA CZAS OD 1 STYCZNIA DO 30 GRUDNIA 1908.

KRAKÓW 1909.
NAKŁADEM KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.
CZCIONKAMI DRUKARNI W. KORNECKIEGO i K. WOJNARA
pod zarządem Adolfa Nowaka

SPRAWOZDANIE
Wydziału Krakowskiej Izby Adwokackiej
za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1908 r.

Liczba adwokatów (z dniem 31 grudnia 1908) przyrost i zmiany w siedzibach.

1.	w Krakowie	adwokatów	131
2.	„ Jaśle	„	14
3.	„ Nowym Sączu	„	14
4.	„ Rzeszowie	„	22
5.	„ Tarnowie	„	27
6.	„ Wadowicach	„	9
7.	„ Andrychowie	„	2
8.	„ Białej	„	9
9.	„ Bieczu	„	3
10.	„ Bochni	„	8
11.	„ Brzesku	„	3
12.	„ Chrzanowie	„	4
13.	„ Czarnym Dunajcu		1
14.	„ Dąbrowej	„	4
15.	„ Dębicy	„	3
16.	„ Dukli	„	2
17.	„ Frysztaku	„	1
18.	„ Gorlicach	„	5
19.	„ Grybowie	„	2
20.	„ Jaworznie	„	2
21.	„ Jordanowie	„	2
22.	„ Kalwaryi	„	2
23.	„ Kętach	„	2
24.	„ Kolbuszowej	„	3
25.	„ Krośnie	„	4
26.	„ Krościenku nad Dunajcem	„	1
27.	„ Krzeszowicach	„	3
28.	„ Leżajsku	„	3
29.	„ Limanowej	„	2
30.	„ Liszkach	„	1
31.	„ Łańcucie	„	4
32.	w Makowie	adwokatów	1
33.	„ Mielcu	„	4
34.	„ Milówce	„	3
35.	„ Mszanie dolnej		2
36.	„ Myślenicach	„	3
37.	„ Niepołomicach		1
38.	„ Nisku	„	2
39.	„ Oświęcimiu	„	3
40.	„ Pilznie	„	2
41.	„ Podgórzu	„	8
42.	„ Przeworsku	„	4
43.	„ Radłowie	„	2
44.	„ Radomyślu	„	2
45.	„ Ropczycach	„	3
46.	„ Rozwadowie	„	2
47.	„ Nowym Targu	„	5
48.	„ Skawinie	„	1
49.	„ Sokołowie	„	2
50.	„ Starym Sączu	„	3
51.	„ Strzyżowie	„	2
52.	„ Suchej	„	1
53.	„ Tarnobrzegu	„	3
54.	„ Tuchowie	„	2
55.	„ Tyczynie	„	3
56.	„ Wieliczce	„	3
57.	„ Wiśniczu	„	1
58.	„ Zatorze	„	2
59.	„ Żabnie	„	2
60.	„ Żmigrodzie	„	1
61.	„ Żywcu	„	6
		Razem	372

W ciągu r. 1908 przybyło 32 adwokatów, (w r. 1907 przybyło 22, w r. 1906 przybyło 13, w r. 1905 przybyło 14, w r. 1904 przybyło 13, w r. 1903—29, a w r. 1902—21 adwokatów).

W czasie od 1 stycznia 1909 do 1 maja 1909 roku przybyło adwokatów:

W Krakowie:	Dr. Gutman Maksymilian
w Brzesku:	„ Cyga Władysław
w Gorlicach:	„ Dalet Józef
w Limanowej:	„ Molet Ozyasz Hersch
w Tarnowie:	„ Flaum Izydor
w Podgórzu:	„ Feuereisen Leopold

Od 1 stycznia 1908 do 1 maja 1909 roku

a) zmarli:

w Krakowie:	Dr. Ławrowski Roman
	„ Unger Samuel
w Białej:	„ Reich Samuel
w Brzesku:	„ Parvi Ludwik
w Chrzanowie:	„ Kremer Józef
w Milówce:	„ Grabowski Roman
w Mszanie Dolnej:	„ Morawski Bronisław
w Niepołomicach:	„ Styczeń Wawrzyniec
w Rzeszowie:	„ Als Rudolf
	„ Holtzer Gustaw
w Tarnobrzegu;	„ Reichmann Wiktor
w Tarnowie:	„ Pariser Jekil
w Zatorze:	„ Dołkowski Adam Józef

b) zrezygnowali:

Dr. Gałkiewicz Tadeusz w Nowym Sączu

c) przesiedlili się do innej Izby:

Dr. Herz Izaak (Ignacy) z Jasła do Dobromila
„ Więcław Teofil z Nowego Sącza do Lwowa

d) przesiedlili się w okręgu naszej Izby:

Dr. Berger Aron Eliasz vel Arnold z Krakowa do Leżajska
„ Lewandowski Ludomir z Krakowa do Mszany Dolnej
„ Pisiewicz Zygmunt z Dąbrowej do Zatora

Dr. Zapała Tadeusz z Gorlic do Brzeska
„ Wędrychowski Władysław z N. Sącza do Mszany Dolnej
„ Goldfluss Mojżesz Eliasz z Tarnowa do Dębicy
„ Łazarski Stanisław z Wadowic do Krakowa.

W czasie od 1 stycznia 1908 do 1 maja 1909 r. przybyło 38 adwokatów, a ubyło 16. (W czasie od 1 stycznia 1907 do 1 maja 1908 przybyło 35, a ubyło 19, w czasie od 1 stycznia 1906 do 1 marca 1907 przybyło 55, a ubyło 22; w czasie od 1 stycznia 1905 do 1 marca 1906 r. przybyło 37 adwokatów, ubyło 18; w czasie od 1 stycznia 1904 do 1 marca 1905 r. przybyło adwokatów 20, a ubyło 15; w czasie od 1 stycznia 1903 do 1 marca 1904 przybyło adwokatów 35, a ubyło 8).

Ogólna zatem liczba adwokatów, w krakowskiej Izbie zapisanych, wynosi z dniem 1 maja 1909 roku 375, (1 maja 1908 361, 1 marca 1907 351, 1 marca 1906 roku 337, 1 marca 1905 roku 318, z dniem 1 marca 1904 roku 302, a z dniem 1 marca 1903 roku 302).

W liczby tej przypada:

Na Kraków: 133 (w r. 1908—129, w r. 1907—126, w r. 1906—124, w r. 1905—118, w r. 1904—117, w r. 1903—112).

Na Tarnów: 28 (w r. 1908—26, w r. 1907—29, w r. 1906—26, w r. 1905—26, w r. 1904—27, w r. 1903—27).

Na Rzeszów: 22 (w r. 1908—21, w r. 1907—22, w r. 1906—22, w r. 1905—21, w r. 1904—26, w r. 1903—24).

Na Nowy Sącz: 13 (w r. 1908—16, w r. 1907—14, w r. 1906—14, w r. 1905—15, w r. 1904—15, w r. 1903—13).

Na Jasło: 14 (w r. 1908—13, w r. 1907—13, w r. 1906—13, w r. 1905—10, w r. 1904—10, w r. 1903—10).

Na Wadowice: 8 (w r. 1908—8, w r. 1907—8, w r. 1906—6, w r. 1905—5, w r. 1904—5, w r. 1903—5),
a reszta w liczbie 157 (w r. 1908—148, w r. 1907—139, w r. 1906—132, w r. 1905—123, a w r. 1904—102) na Sądy powiatowe w okręgu Izby.

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1908 roku wpisanych było kandydatów:

w Krakowie		66
„ Tarnowie „ Rzeszowie „ Nowym Sączu „ Wadowicach „ Jaśle	razem	48
reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby sądy powiatowe, w liczbie		80
	Razem	194

Od 1 stycznia 1908 do 31 grudnia 1908 roku:

przybyło kandydatów adwokackich	67
ubyło	54
przybyło więc	13
Z dniem 1/1 1909 roku było zatem wpisanych	207

(1/1 1908 r. — 194)
(„ 1907 r. — 181)
(„ 1906 r. — 165)
(„ 1905 r. — 120)
(„ 1904 r. — 158)
(„ 1903 r. — 147)
(„ 1902 r. — 146)
(„ 1901 r. — 133)
(„ 1900 r. — 128)
(„ 1899 r. — 141)

Z tej liczby przypada:

na Kraków		64
„ Tarnów „ Rzeszów „ Nowy Sącz „ Wadowice „ Jasło	razem	55

reszta w liczbie 88 przypada na miejsca, gdzie są siedziby Sądów powiatowych w obrębie Izby.

III.

Dziennik podawczy.

Od 1 stycznia do 31 grudnia 1908 r. wpłynęło pism 2244 (w r. 1889 — 1537, w r. 1900 — 1582, w r. 1901 — 1733, w r. 1902 — 1700, w r. 1903 — 1783, w r. 1904 — 1891, w r. 1905 — 2043, w r. 1906 — 1964, w r. 1907 — 1928).

1. Na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano 141 (w r. 1907 — 134, w r. 1906 — 157, w r. 1905 — 132, w r. 1904 — 133, w r. 1903 — 132, w r. 1902 — 107 i w r. 1901 — 122) obrońców do rozpraw. Wyznaczanie obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywa się przez odnośne Sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną.

2. Ustanowiono bezpłatnych obrońców w sprawach cywilnych 71.

3. Zażaleń, nie należących do Rady dyscyplinarnej, wpłynęło 132.

Wniesione podania załatwiał Wydział już to obiegowo, już to na posiedzeniach. Posiedzeń Wydziału w r. 1908 było 24, (w r. 1900 było ich 12, w r. 1901 było ich 15, w r. 1902 było ich 23, w r. 1903 było ich 28, w r. 1904 było ich 26, w r. 1905 było ich 29, w r. 1906 było ich 24, a w r. 1907 było ich 32). Zauważamy, iż podania o wpis na listę adwokatów, jak również i podania o potwierdzenie praktyki adwokackiej, załatwiano na mocy uchwały Wydziału na posiedzeniach Wydziału.

IV.

Uchwałami Walnego Zgromadzenia z dnia 20 czerwca 1908 przekazano Wydziałowi następujące sprawy do rozpatrzenia, a względnie załatwienia, a mianowicie:

1) Ukonstytuowanie wybranej na tem Walnem Zgromadzeniu komisyi dla opracowania i sformułowania postulatów naszej Izby, celem przedłożenia ich ogólnemu Zebraniu austryackich adwokatów;

2) Ukonstytuowanie wybranej na tem Walnem Zgromadzeniu komisyi dla wypracowania opinii o przedłożonej Izbie Panów noweli do ustawy cywilnej;

3) Wykonanie uchwał Walnego Zgromadzenia mających na celu ponowne energiczne domaganie się podwyższenia taryfy adwokackiej, oraz przeprowadzenia noweli do ustawy tej treści, iż adwokatom służy ustawowe prawo pierwszeństwa zaspokojenia

swych roszczeń za zastępstwo z kosztów procesowych, odnośnemu klientowi sądownie przyznanych;

4) Wykonanie uchwały W. Zgromadzenia, powziętej w sprawie pomijania adwokatów przy obsadzie posad notaryuszy;

5) Załatwienie wniosku, by Wydział zastanowił się nad sposobem zaprowadzenia opłat w formie znaczków 10 hal. lub 20 halerzowych od wszelkich podań przez adwokatów wnoszonych, a to celem stworzenia nowego źródła dochodu na rzecz Stowarzyszenia niesienia pomocy wdowom i sierotom po adwokatach;

6) Rozpatrzenie, a względnie załatwienie wniosku, by Wydział odniósł się do Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach, aby tenże nie wyznaczał terminów na czas feryj sądowych;

7) Rozpatrzenie, a względnie załatwienie wniosku, aby każdy praktykant sądowy odbył praktykę adwokacką przez jeden rok, zanim zostanie w poczet urzędników sądowych wpisany;

8) Rozpatrzenie, względnie załatwienie wniosku o poczynienie odpowiednich kroków w tym kierunku, aby Sądy zawiadamiały tak strony procesowe, jak też adwokatów o terminach sądowych.

Powyższe uchwały Walnego Zgromadzenia zostały przez Wydział w następujący sposób załatwione:

Ad 1 i 2. Wybrana dla powyższych dwóch spraw komisya, z 12 członków złożona, została w dniu 25 czerwca 1908 ukonstytuowaną. Koledzy dr. Fischlowitz, dr. Steinberg i dr. Trammer, w skład tej komisyi wchodzący, podjęli się przygotowania na ogólny wiec adwokacki następujących referatów, a mianowicie kol. dr. Trammer o reformie prawa konkursowego, kol. dr. Fischlowitz o potrzebie zmiany niektórych postanowień procesu cywilnego, a wreszcie kol. Steinberg o reformie taryfy adwokackiej. Wszystkie te referaty zostały też we właściwym czasie przygotowane, na ogólny zjazd adwokatów zgłoszone i na porządku dziennym tego zjazdu pomieszczone. Ponieważ sprawą zamierzonej reformy postanowień kodeksu cywilnego zająć się miało już czterech innych referentów zjazdu, przeto też desygnowanie w tej sprawie osobnego referenta z naszej Izby okazało się zbyteczne.

Z niezależnych jednak od Wydziału i wybranej komisyi przyczyn, stało się uczestniczenie członków naszej Izby w obradach tego zjazdu niemożliwem.

Za gotowość, z jaką wymienieni powyżej koledzy raczyli

się podjąć wygotowania powyższych referatów i za ich trud i pracę należą się Im też ze strony całej Izby wyrazy gorącego uznania.

Ad 3. Sprawą tą, jako jednym z najżywotniejszych postulatów naszego stanu, zajmowała się również wymieniona powyżej specyalna, a przez Walne Zgromadzenie wybrana komisya. Gdy jednak przygotowany w tej sprawie referat kol. dr. Steinberga z porządku dziennego ogólnego wiecu adwokackiego odpadł, wniósł Wydział ze swej strony do c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości osobny w tej sprawie memoryał z prośbą o jak najrychlejszą zmianę obowiązującej taryfy adwokackiej.

Ad 4. Również i tę uchwałę Walnego Zgromadzenia wykonał Wydział przez wniesienie do c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości wyczerpującego memoryału.

Ad 5. Wychodząc z założenia, że wykonanie tej uchwały Walnego Zgromadzenia nie leży w zakresie działania Wydziału, odstąpił Wydział tę sprawę do rozpatrzenia i załatwienia Stowarzyszeniu dla niesienia pomocy pozostałym po adwokatach wdowom i sierotom.

Ad 6. Po przeprowadzeniu wyczerpujących dochodzeń nabrał Wydział przekonania, że żądana tym wnioskiem interwencya u Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach nie jest uzasadnioną. Wydział wyraża też zapatrywanie, że bezwzględne przestrzeganie zasady, iż podczas feryj sądowych nie należy w sprawach nie-feryalnych wyznaczać terminów sądowych, nie dałoby się pogodzić ani z interesem dobra ogólnego, ani też z interesem samych adwokatów.

Ad 7. Zaraz po zaprowadzeniu ustawy o organizacyi sądowej z dnia 27 listopada 1896, l. 217 D. u. p. zawezwanym został przez Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego Wydział naszej Izby o przedłożenie temuż Prezydyum listy tych adwokatów, którzyby po myśli §§. 5 i 11 sądowej ustawy organizanizacyjnej byli skłonni przyjąć do swej kancelaryi praktykantów sądowych celem odbycia części wymaganej praktyki sądowej w ich kancelaryach adwokackich. Wydział Izby wezwaniu temu natychmiast uczynił zadość, tj. przedłożył listę tych adwokatów, którzy byliby gotowi przyjąć do swych kancelaryj na praktykę odnośnych praktykantów sądowych. Jakkolwiek od tego czasu upłynęło lat przeszło 10, to jednak nie zdarzył się w tym długim okresie czasu ani jeden wypadek, w którymby Prezydyum c. k. Sądu kraj. Wyższego przeznaczyło choćby jednego praktykanta

sądowego do odbywania częściowej praktyki sądowej w jednej ze zgłoszonych kancelaryj adwokackich. I w roku bieżącym otrzymał Wydział ze strony Prezydyum c. k. Sądu kraj. Wyższego wezwanie o przedłożenie spisu tych adwokatów, którzy są gotowi przyjąć do swych kancelaryj praktykantów sądowych celem czerpania tamże częściowej praktyki sądowej. Wydział Izby wezwaniu temu uczyni natychmiast zadość, gdy tylko otrzyma ze strony Wys. Prezydyum wyjaśnienie, czy i wielu praktykantów, sądowych zostanie w roku przyszłym w kancelaryach adwokackich celem czerpania tamże częściowej praktyki sądowej przypuszczalnie pomieszczonych.

Ad 8. Wniosek ten załatwionym został przez wniesienie do Prezydyum tut. c. k. Sądu kraj. Wyższego odpowiedniego memoryału. W memoryale tym rozszerzono wniosek powyższy także do spraw niespornych i do spraw karnych, w których adwokaci złożyli do akt udzielone im przez klientów pełnomocnictwo. Ponieważ Prezydyum c. k. Sądu kraj. Wyższego zawezwało Wydział w przedstanowczem załatwieniu tego memoryału o podanie faktów konkretnych pomijania adwokatów przy wyznaczaniu tych audyencyi, względnie rozpraw, przeto też z tego miejsca upraszamy kolegów o jak najrychlejsze dostarczanie nam odnośnego materyału faktycznego.

Po zatwierdzeniu zmienionego statutu stowarzyszenia dla niesienia pomocy wdowom i sierotom po adwokatach pozostałym oraz po przeprowadzonym wyborze nowego zarządu tego Stowarzyszenia spełnił Wydział Izby jako dotychczasowy a zastępczy zarząd tego Stowarzyszenia ostatni swój obowiązek, tj. przypilnował natychmiastowe ukonstytuowanie się nowego zarządu a po dopełnieniu tego aktu oddał temuż zarządowi akta oraz fundusze tego Stowarzyszenia. Wydział Izby łączy jednak i łączyć nadal będzie z tem Stowarzyszeniem powzięta jeszcze na Walnem Zgromadzeniu Izby z roku 1907 uchwała, mocą której każdoczesne Walne Zgromadzenie Izby rozstrzygać ma w drodze uchwały o przekazaniu w całości lub części funduszów wpływających z kar porządkowych i dyscyplinarnych na rzecz tegoż Stowarzyszenia. Odnośny w tej kwestyi wniosek obejmuje też porządek dzienny i obecnego Walnego Zgromadzenia.

W sprawie pensyjnego ubezpieczenia urzędników prywatnych, a w szczególności personalu adwokackiego przedłożył Wydział stałej delegacyi wyczerpujący memoryał, a obecnie stwier-

dzić tylko może, że dotychczasowe stosowanie odnośnej ustawy nie wykracza poza te granice, jakie w tym memoryale co do ubezpieczenia kancelaryjnego personalu zakreślone zostały.

Państwowy związek urzędników adwokackich i notaryalnych w Austryi zwrócił się do Wydziału naszej Izby pismem z dnia 21 listopada 1908, l. 2045 z prośbą o oświadczenie się, czy Izba nasza byłaby skłonną użyczyć swego poparcia uchwałom, powziętym na wiecu urzędników w Wiedniu dnia 11 października 1908 odbytym, a mającym na celu ustalenie kwalifikacyj od pomocników i urzędników adwokackich wymagać się mających, tudzież utworzenie szkół zawodowych dla tej kategoryi urzędników prywatnych. Wydział Izby nie zapoznając wcale dodatnich stron zakomunikowanych mu uchwał Związku urzędników, nie mógł przecież, a to w szczególności ze względu na stosunki miejscowe, przychylnego wobec tych uchwał Związku zająć stanowiska i dlatego też po wszechstronnem tych uchwał rozpatrzeniu, negatywną dać musiał Związkowi odpowiedź.

Również negatywne zapatrywanie wyraził Wydział Izby w poruszonej przez Wydział Izby adwokackiej w Pradze sprawie odbywania przez adwokatów poza siedzibą ich urzędowania t. zw. roków adwokackich, uznając odbywanie takich roków za nieodpowiadające godności stanu, a nawet częstokroć wręcz szkodliwe.

Coraz częstsze zgłaszanie się emerytowanych radców sądowych o wpis na listę adwokacką spowodowało Wydział do wniesienia i w tym roku do c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości wyczerpującego memoryału z wnioskiem o najrychlejsze przedłożenie Radzie Państwa zupełnego uchylenia odnośnego przepisu §. 6 ord. adw.

Celem uchylenia niedogodności, połączonych dla stron i dla adwokatów z brakiem trafik stemplowych w gmachach wszystkich sądów cywilnych, zwrócił się Wydział tak do odnośnych władz skarbowych, jak też i do Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego z prośbą o zarządzenie sprzedaży stempli w gmachach sądowych i otrzymał już tak ze strony władz skarbowych, jak też i Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego przyrzeczenie, że sprzedaż stempli w gmachach sądowych przez wyznaczonych w tym celu urzędników już w najbliższej przyszłości zarządzone zostanie. Sprzedaż ta w c. k. Sądach cywilnych w Krakowie już też zarządzona została.

W obronie interesów samego społeczeństwa potrzebującego

światłej, rzetelnej i swej odpowiedzialności świadomej pomocy prawnej, jak niemniej i w obronie zagrożonych żywotnych interesów stanu naszego prowadził Wydział i w roku ubiegłym energiczną walkę przeciwko wszelkim usiłowaniom mniej lub więcej jawnego wdzierania się niepowołanych czynników w sferę zakresu działania jedynie i wyłącznie stanowi adwokackiemu ustawowo zastrzeżonego.

W szczególności założył Wydział energiczny a skuteczny protest przeciwko udzielaniu koncesyj na prowadzenie różnego rodzaju agentur, oraz porad prawnych w specyalnych gałęziach agend administracyjnych.

W roku ubiegłym upłynęło lat czterdzieści od chwili wprowadzenia w życie ordynacyi adwokackiej, a za lat trzy będzie i statut dyscyplinarny obchodził czterdziestoletni jubileusz. Obie te ustawy wprowadzone wśród zupełnie odmiennych stosunków politycznych, społecznych i ekonomicznych, dawno się już przeżyły i trudno jest je już dzisiaj dostosować do obecnych warunków życia prawnego, społecznego i ekonomicznego. Od dawna też, a w szczególności od chwili zaprowadzenia nowej procedury, sięgającej w głąb życia ekonomicznego i zmieniającej z gruntu warunki jego dalszego rozwoju, domagał się stan adwokacki coraz energiczniej reformy tych dwóch ustaw, warunki bytu stanu adwokackiego regulujących. Wszelkie jednak w tym celu zwoływane zebrania, wiece, wszelkie uchwały, podania, zażalenia i memoryały, a nawet wypracowane już gotowe projekty, wnoszone przez wszystkie niemal Izby państwa naszego — były dotychczas grobowem milczeniem pomijane.

Dopiero obecnie, reskryptem z dnia 7 marca 1909, l. 7170 zawiadomiło c. k. Ministeryum Sprawiedliwości Wydział naszej Izby, iż zamierza już w najbliższym czasie przystąpić do stanowczej akcyi reformy ordynacyi adwokackiej, oraz statutu dyscyplinarnego na celu mającej, a zarazem wezwało Wydział, by tenże ze swej strony przedstawił c. k. Ministeryum w czasie aż do końca maja br. najważniejsze swoje postulaty w kwestyi reformy ordynacyi adwokackiej i by w szczególności wyraził swoją opinię co do konkretnych pytań w osobnym kwestyonaryuszu zestawionych, a co do zmiany statutu dyscyplinarnego się odnoszących. Pomimo krótkiego czasu, jaki reskryptem tym zakreślonym został, zdołał wydział odnośne referaty przygotować i takowe c. k Ministeryum Sprawiedliwości zakomunikować. Treść wniosków naszej Izby zostanie też Walnemu Zgromadzeniu w streszczeniu do wiadomości

podaną. Z naszej strony wyrazić możemy tylko gorące zyczenie, by ważna ta sprawa o warunkach dalszego bytu i rozwoju stanu adwokackiego zadecydować mająca, znalazła u odnośnych czynników należne zrozumienie i doczekała się odpowiedniego, a jak najrychlejszego załatwienia.

W końcu zawiadamiamy, iż otrzymaliśmy od pp. dr. Henryka Stegera, adwokata w Wiedniu i od p. Karola Schacka, c. k. notaryusza w Wiedniu, podanie osnowy następującej:

„Die Gefertigten, im Vereine mit zahlreichen praktischen Juristen, haben sich entschlossen, eine juristische Fachzeitschrift herauszugeben, welche einem ziemlich lange empfundenen Mangel abhelfen soll.

Diese Zeitschrift, betitelt „Evidenzblatt für österreichische Gesetzgebung und Rechtsprechung", bringt zweimal monatlich sämtliche Entscheidungen des Obersten Gerichtshofes, soweit dieselben von Wichtigkeit sind und neue oder interessante Gesichtspunkte enthalten, ferner alle legislativen Erscheinungen (sog. Novellen, Verordnungen etc.) wörtlich oder im inhaltsweisen Auszuge, unter gleichzeitiger Verweisung auf die betreffende Nummer des Reichsgesetzblattes oder Verordnungsblattes.

Diese unsere Zeitschrift ist nun nach einem bisher nicht oder wenigstens nicht in dieser Ausgestaltung bekannten Systeme zusammengestellt. Jede Nummer besteht nämlich aus einer Anzahl l o s e r B l ä t t e r, von denen jedes nur eine einzige Entscheidung, beziehungsweise eine einzige Verordnung etc. trägt. Die betreffende Gesetzesstelle, auf welche sich die Entscheidung wesentlich bezieht, oder welcher sinngemäss die erscheinende Verordnung etc. anzureihen ist, wird zum Zwecke der Übersicht in der rechten oberen Ecke des Blattes deutlich bezeichnet.

Dieses System ermöglicht es nun dem Anwalte, die einzelnen Blätter nach jenem Grundsätzen zu sammeln und zu verwahren, welche bisher für die Einteilung und Registrierung von Akten, Vollmachten etc. üblich waren; dergestalt, dass der Parteienvertreter bei eintretender Aktualität einfach das betreffende Fascikel öffnet und an gehöriger Stelle, paragraphenweise eingeteilt, alles findet, was in der letzten Zeit in Bezug auf diese Gesetzesstelle erschienen ist. Selbstverständlich erhält jedes Gesetz seinen eigenen Umschlag, beziehungsweise Briefordner, Registrator etc. Mehrere zusammengehörige Gesetze geringeren Umfangs können dann, jedes in seinem Umschlage, nach bekannter Art,

wie Akten eines Buchstabens, in die üblichen Fascikeldeckel eingelegt und mit der betreffenden Aufschrift (z. B. Strafrechtliche Nebengesetze) versehen, vereinigt werden.

Bemerkt wird, dass die Entscheidungen von uns derart umredigiert werden, dass der oft höchst unerquickliche Stil in richtiger, verständlicher und konziser Fassung erscheint.

Das Abonnement ist mit jährlich 15 K berechnet, woraus schon hervorgehen dürfte, dass es uns nicht um Erwerb, sondern um ein Unternehmen zu tun ist, welches dem praktischen Juristen ebenso, wie dem Theoretiker Zeit, Geld und Mühe erspart und ihn jederzeit in die Lage setzt, über den Stand der Gesetzgebung und Judikatur vollständig informiert zu sein.

Die Gefertigten stellen daher die Bitte, der hochlöbliche Ausschuss wolle diese Mitteilungen zur Kenntnis nehmen, das Blatt — selbstverständlich ganz kostenlos — beziehen und der Fachbibliothek einverleiben. Ferner bitten wir mit Rüchsicht darauf, dass nur eine grosse Abonnentenzahl es ermöglicht, die ausserordentlich hohen Satz-, Druck-, Papier-, und Expeditions-kosten zu decken, in der Plenarversammlung, sowie in den amtlichen Mitteilungen den Bezug unseres Blattes den Herren Staudesgenossen zu empfehlen, insbesondere auch darauf hinzuwirken, dass die Herren Kammermitglieder uns interessante oberstgerichtliche Entscheidungen zur Kenntnis bringen“.

Członek Wydziału
Dr. Bogusz.

Prezydent
Dr. Koy.

Sprawozdanie

z czynności Rady dyscyplinarnej krakowskiej Izby adwokackiej za rok 1908.

Pozostało z roku 1907 niezałatwionych metorycznie dochodzeń dyscyplinarnych	69
w roku 1908 — wniesiono zażaleń	43
ogólna liczba dochodzeń w roku 1908	112

w porównaniu z r. 1907 więcej o 29.

Merytorycznie załatwiono z powyższych spraw w r. 1908

1) zaniechaniem spraw	30
2) wyrokami:	
a) uwalniającym	1
b) pisemną naganą	5
c) grzywną	6
d) suspenzyą	1
Razem . . .	43

w porównaniu z rokiem 1907 załatwiono spraw więcej o 20.

Rada dyscyplinarna odbyła w roku 1908

a) posiedzeń zwyczajnych	14
b) ustnych rozpraw	13

w porównaniu z r. 1907 więcej o 7 rozpraw.

Kraków, 1 czerwca 1909.

Prezydent Rady dyscyplinarnej:
Dr. Jan Jakubowski.